

Ἀπολυτίκιο

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως

Θείας πίστεως ἔχων τὴν χάριν, χαίρων
ἠθλησας ἀνδρειοφρόνως, νεομάρτυς Χριστοῦ
Τριαντάφυλλε· ὄθεν ὡς ρόδον εὐφραίνεις ἠδύ-
πνευστον, τὴν Ἐκκλησίαν τῇ θείᾳ ἀθλήσει
σου· Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστόν τόν Θεόν ἱκέ-
τευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ε. Γουριώτα

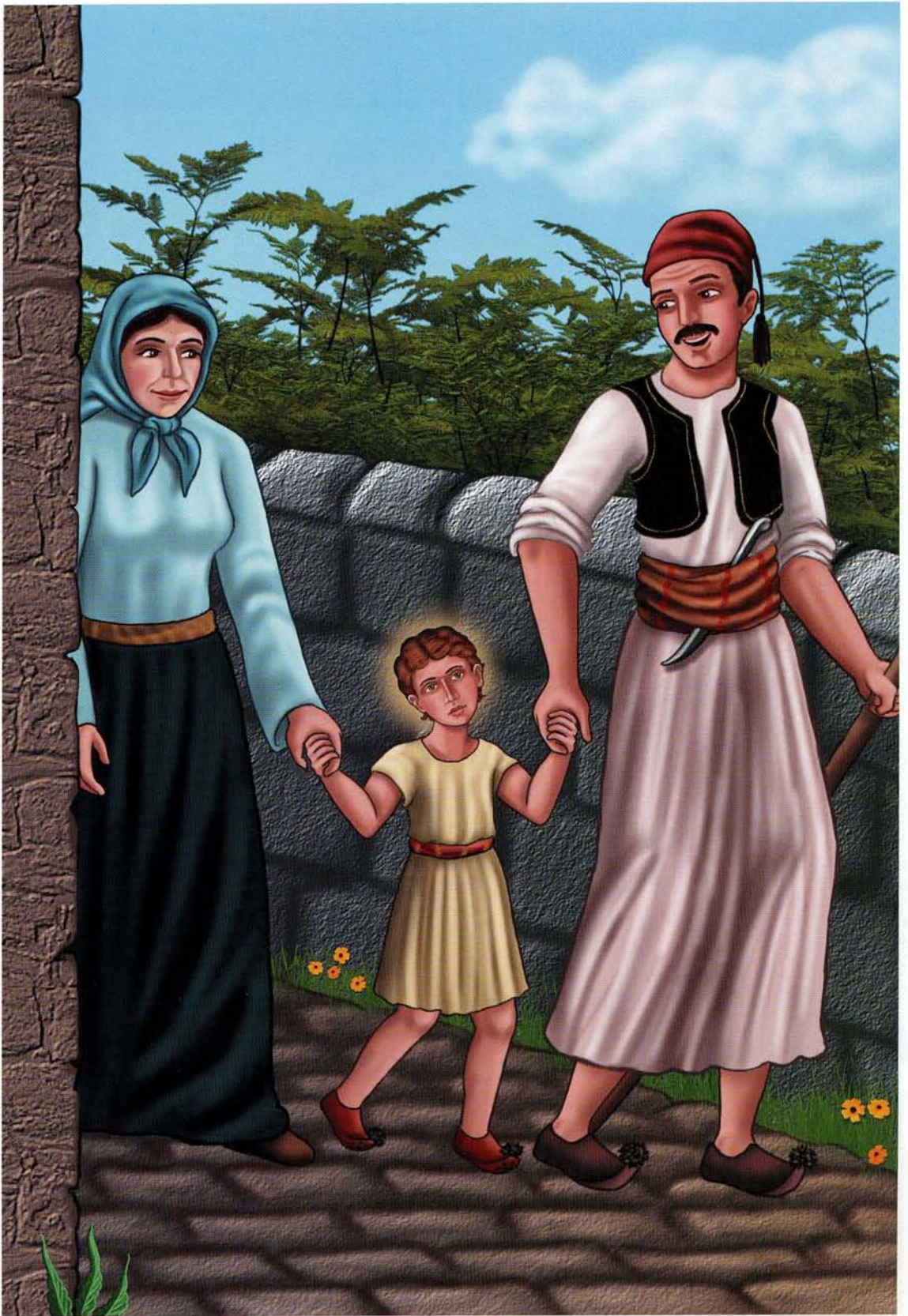
Ο ΑΓΙΟΣ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ

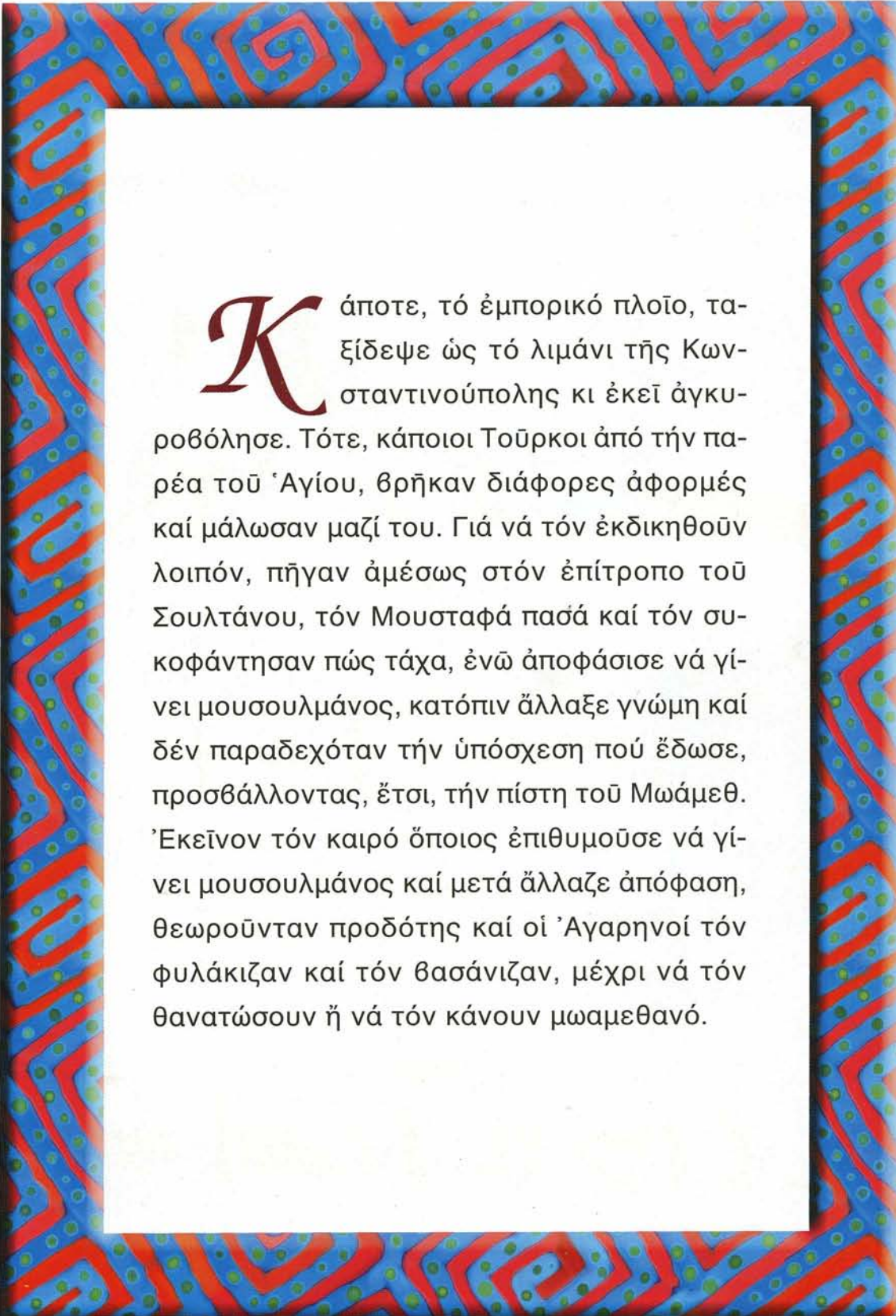

ΕΓΚΑΡΤΗΣ

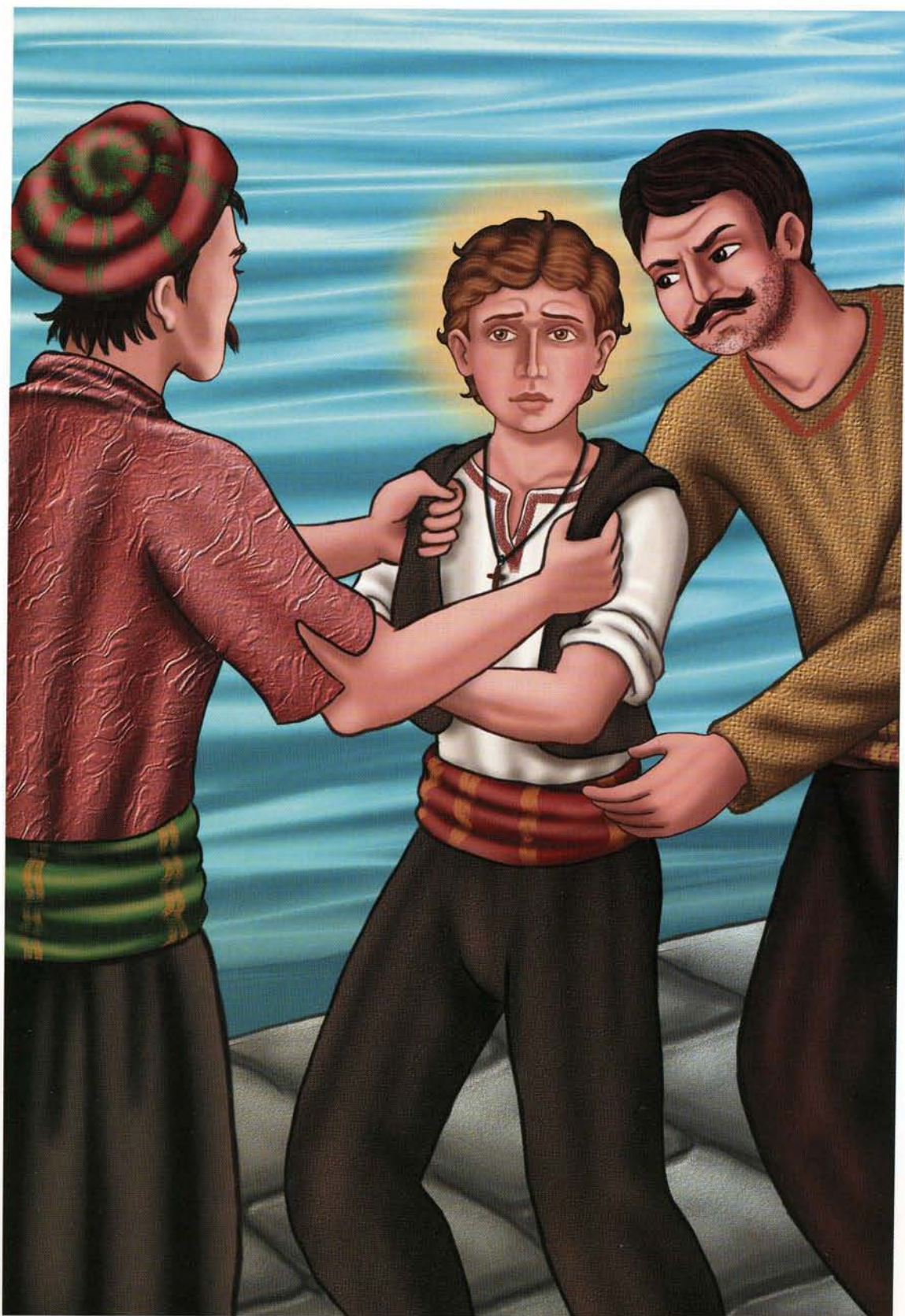
Ὁ Ἅγιος Τριαντάφυλλος, ὁ νεομάρτυς

Ο Ἅγιος Τριαντάφυλλος γεννήθηκε τό 1662 στό χωριό Ζαγορά τοῦ Πηλίου. Οἱ γονεῖς του ἦταν θεοσεβεῖς καί ἀπό νωρίς ἔμαθαν στό γιό τους νά πιστεύει στόν Θεό καί νά ζεῖ σύμφωνα μέ τό θέλημά Του. Ἀπό μικρός, ὁ Τριαντάφυλλος πήγαινε στήν ἐκκλησία μέ χαρά καί συνήθιζε νά βοηθάει τόν ἱερέα ἢ τόν ψάλτη τοῦ χωριοῦ, μέ μεγάλη ἐπιμέλεια. Εἶχε ιδιαίτερη ἀγάπη στήν Παναγία μας καί στόν Ἅγιο Γεώργιο καί πολλές φορές προσευχόταν σ'αυτούς, γιά νά τοῦ ἀπαλύνουν τόν πόνο, στίς δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς του. Σύντομα, οἱ γονεῖς του πέθαναν καί ὁ νεαρός Τριαντάφυλλος ἔμεινε μόνος κι ὀρφανός. Τότε, γιά νά μπορέσει νά ἐπιβιώσει, ἔψαξε νά βρεῖ μία δουλειά κι ἕνας καπετάνιος τόν πῆρε γιά ναύτη στό πλοῖο του. Αὐτό τό πλοῖο ἔκανε ταξίδια σέ ὅλο τό βόρειο Αἰγαῖο, μεταφέροντας ἐμπορεύματα ἀπό τόν ἕνα τόπο στόν ἄλλον. Ἀρκετές φορές, οἱ ναῦτες, πολλοί ἀπό αὐτούς καί Τοῦρκοι, συμπεριφέρονταν καλά στόν Ἅγιο, ἄλλοτε ὅμως τοῦ μιλοῦσαν σκληρά καί τόν κορόιδευαν, ἐπειδή ἦταν θεοσεβής. Ὅμως ὁ Τριαντάφυλλος δέν ἔχανε τό θάρρος του, μά συνέχιζε νά προσεύχεται μέ περισσότερη θέρμη καί νά ἐλπίζει μόνο στόν Θεό.

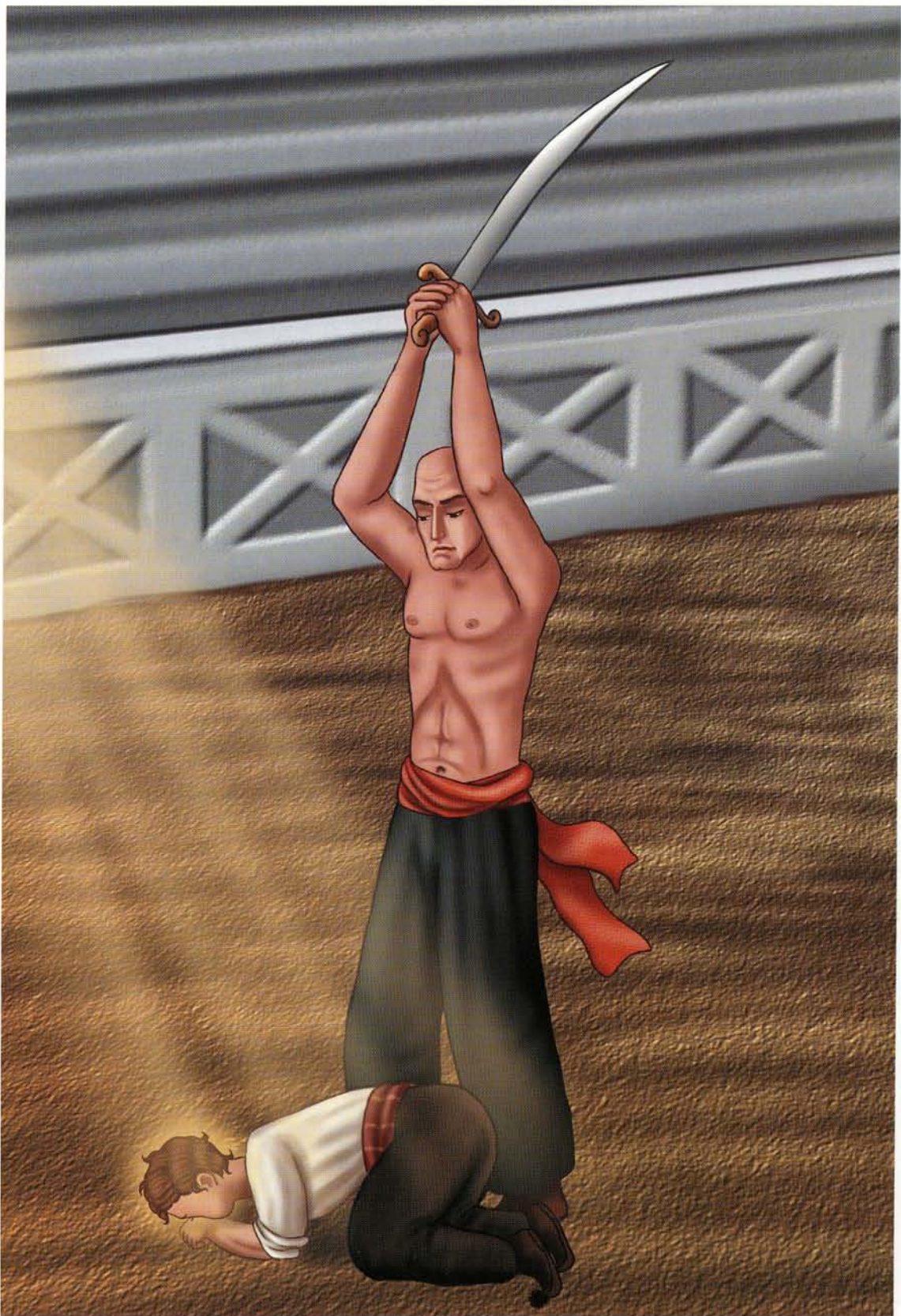
Κάποτε, τό ἐμπορικό πλοῖο, ταξίδεψε ὡς τό λιμάνι τῆς Κωνσταντινούπολης κι ἐκεῖ ἀγκυροβόλησε. Τότε, κάποιοι Τοῦρκοι ἀπό τήν παρέα τοῦ Ἁγίου, βρῆκαν διάφορες ἀφορμές καί μάλωσαν μαζί του. Γιά νά τόν ἐκδικηθοῦν λοιπόν, πῆγαν ἀμέσως στόν ἐπίτροπο τοῦ Σουλτάνου, τόν Μουσταφά πασά καί τόν συκοφάντησαν πῶς τάχα, ἐνῶ ἀποφάσισε νά γίνει μουσουλμάνος, κατόπιν ἄλλαξε γνώμη καί δέν παραδεχόταν τήν ὑπόσχεση πού ἔδωσε, προσβάλλοντας, ἔτσι, τήν πίστη τοῦ Μωάμεθ. Ἐκεῖνον τόν καιρό ὅποιος ἐπιθυμοῦσε νά γίνει μουσουλμάνος καί μετά ἄλλαξε ἀπόφαση, θεωροῦνταν προδότης καί οἱ Ἁγαρηνοί τόν φυλάκιζαν καί τόν βασάνιζαν, μέχρι νά τόν θανατώσουν ἢ νά τόν κάνουν μωαμεθανό.

Μέ την ψεύτικη αυτή κατηγορία, ο νεομάρτυς Τριαντάφυλλος, συνελήφθη και οδηγήθηκε στον πασά. Έκείνος τον πρόσταξε ν' άρνηθεί τή χριστιανική πίστη, για νά γλυτώσει τις τιμωρίες πού έμελλε νά πάθει. Άλλά ο Άγιος όμολόγησε γενναία:

-Τόν άληθινό Θεό και Σωτήρα μου Ίησού Χριστό, ποτέ δε θά δεχτώ νά τον άπαρνηθώ!

Τότε οί Άγαρηνοί έδειραν τον μάρτυρα και του έκαναν διάφορα άλλα βασανιστήρια, προκειμένου νά τον τουρκέψουν. Βλέποντας, όμως, τό θάρρος και τή σταθερή πίστη πού είχε, κατάλαβαν πώς δε θά τον έπειθαν νά γίνει μουσουλμάνος. Γι' αυτό, τον όδήγησαν στον ίππόδρομο τής Κωνσταντινούπολης, εκεί όπου χιλιάδες Χριστιανοί μαρτύρησαν κι έχυσαν τό αίμα τους για τή δόξα του Θεού, και τον άποκεφάλισαν, σέ ηλικία 18 έτών. Ήταν τότε Αύγουστος του 1680. Τρεις αιώνες άργότερα, στή Ζαγορά, χτίστηκε ιερός ναός προς τιμήν του Άγίου νεομάρτυρα Τριαντάφυλλου και ή μνήμη του έορτάζεται από τήν Έκκλησία μας, κάθε χρόνο στίς 8 Αύγούστου.

Ἄπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Δεῦτε συμφώνως ἐν ὕμνοις, πιστοὶ δοξάσωμεν, τὴν σεβασμίαν μνήμην, Ἀναστασίου τοῦ νέου, τοῦ πόθῳ διαπύρω πρὸς τὸν Χριστόν, ἀνδρικῶς ἐναθλήσαντος· καὶ γὰρ πρεσβεύει Κυρίῳ διὰ παντός, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας αὐτόν.

Ε. Γουριώτου

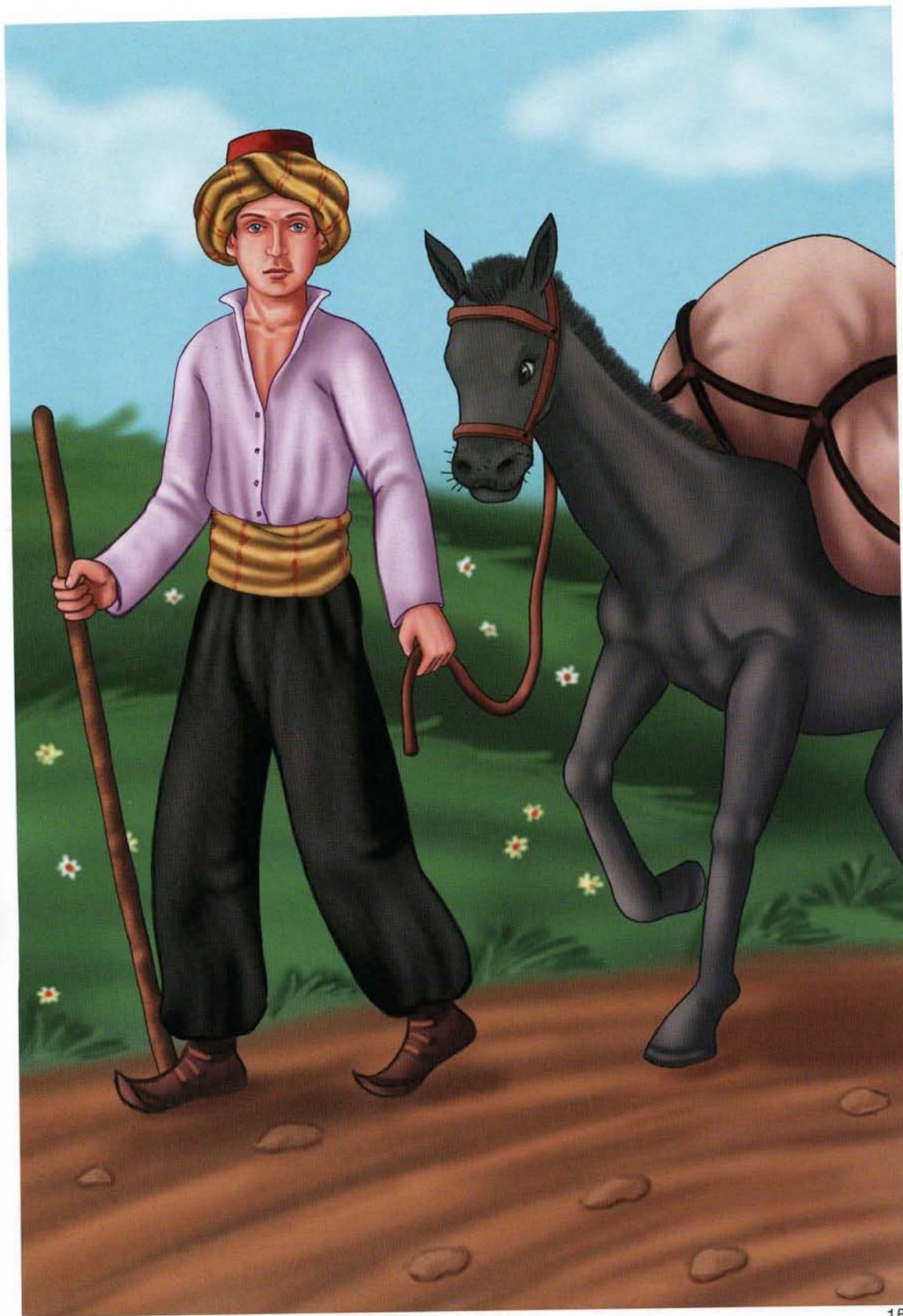
Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ

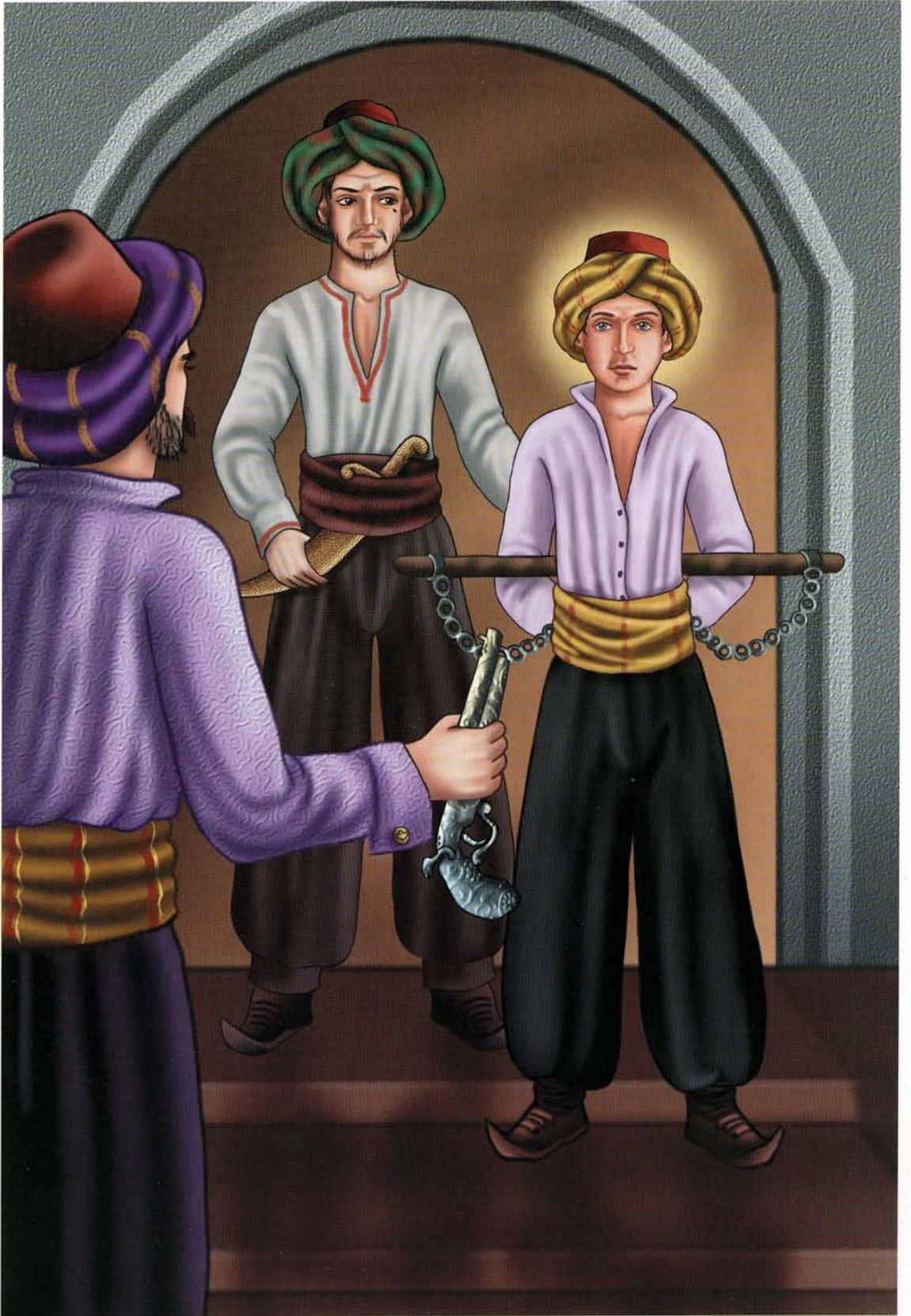
Ε. Γουρλιώτης

‘Ο ‘Αγιος ‘Αναστάσιος ό νεομάρτυς

Ο ‘Αγιος ‘Αναστάσιος ό νεομάρτυς, γεννήθηκε περίπου τό 1774, τήν έποχή πού τό έλληνικό έθνος ήταν σκλαβωμένο στους βάρβαρους Τούρκους. ‘Η καταγωγή του ήταν από τό χωριό Ραδοβίσι τής Στρώμνιτσας, στή Μακεδονία. Σέ ήλικία σχεδόν είκοσι έτῶν έπιασε δουλειά σέ ένα όπλοποιείο στή Θεσσαλονίκη καί μάθαινε αύτήν τήν τέχνη από τό άφεντικό του. ‘Εκείνο τόν καιρό οί Τουρκοί επέβαλαν άδिका τεράστια χρηματικά ποσά ως φόρο στους ‘Ελληνες έμπόρους πού μετέφεραν προϊόντα καί σέ όσους ήθελαν νά ταξιδέψουν έξω από τήν πόλη. Κάποτε, χρειάστηκε νά ταξιδέψει καί ό ‘Αναστάσιος μακριά άπ’ τή Θεσσαλονίκη κι έψαχνε τρόπο ν’ αποφύγει τή βαριά αύτή φορολογία τῶν ‘Αγαρηνῶν. Τότε, τό άφεντικό του τόν έπεισε νά φορέσει τούρκικα ρούχα καί νά βγει από τήν πύλη σάν Τουρκος, έτσι ώστε νά ξεγελάσει τούς στρατιῶτες του ‘Αγα, πού φρουρούσαν στά σύνορα τής πόλης.

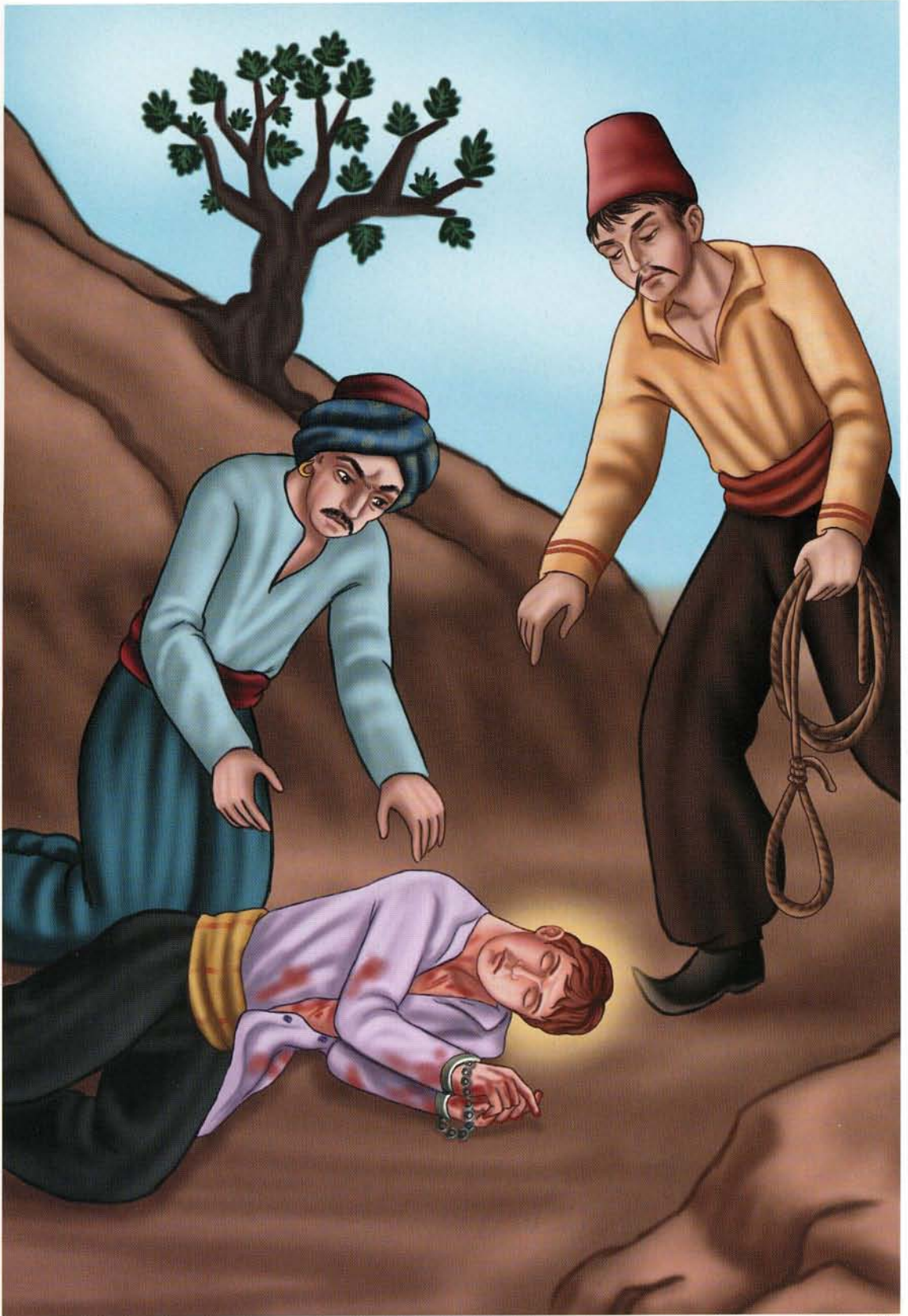
Ο νεαρός Ἀναστάσιος, ὅταν ἔφτασε στήν πόλη, παρίστανε τόν Ἀγαρηνό καί ξεκίνησε νά βγεῖ ἀπό τήν πόλη. Ὅμως οἱ φρουροί τόν σταμάτησαν γιά νά τόν ἐλέγξουν καί γιά νά πειστοῦν ὅτι ἦταν Τοῦρκος, τόν πρόσταξαν νά τούς πει τήν ὁμολογία τῆς μουσουλμανικῆς πίστεως. Τότε ὁ Ἀναστάσιος ἀρνήθηκε νά ὑπακούσει, γιατί ἦταν Χριστιανός. Ἀμέσως οἱ στρατιῶτες τόν συνέλαβαν καί τόν ὀδήγησαν στόν κεχαγιά κι ἀπό ἐκεῖ στόν ἀγά γιά νά τόν ἀνακρίνουν. Ὁ Ἅγιος μετανοημένος γιά τό σφάλμα του, ὁμολόγησε πῶς ἦταν Χριστιανός καί μέ καμία ὑπόσχεση ἢ ἀπειλή δέ θά ἄλλαζε τήν πίστη του. Ὁ ἀγάς τόν ἔστειλε στόν κριτή κι ἐκεῖνος, ἀφοῦ τόν ἔδειρε ἄσπλαχνα καί τόν φυλάκισε, τόν ἔστειλε στόν μουσελίμη, γιά νά ἀποφασίσει πῶς θά τόν τιμωρήσει. Ὁ τελευταῖος τότε, γιά νά καλοπιᾶσει τόν Ἅγιο, διέταξε καί ἔφεραν γιά νά τοῦ χαρίσουν, δύο ἀσημένια πιστόλια, χίλια φλουριά καί μία τούρκικη, ἀκριβή φορεσιά, μέ ἀντάλλαγμα νά γίνει μουσουλμάνος. Μά ἐκεῖνος ἀδιαφόρησε τόσο στά μάταια ἐκεῖνα δῶρα, ὅσο καί στήν πρότασή του, ν' ἀρνηθεῖ τόν Χριστό, ἀληθινό Θεό, γιά νά πιστέψει στόν Μωάμεθ.

Ο Τούρκος ἄρχοντας λοιπόν, πρόσταξε νά τόν βασανίσουν σκληρά, γιά νά φοβηθεῖ καί νά τόν πάρουν μέ τό μέρος τους. Τότε οἱ Ἀγαρηνοί τόν ἔδειραν ἀλύπητα γιά πολλή ὥρα κι ἔπειτα τόν ἔδεσαν μέ ἀλυσίδες ἀπό τόν λαιμό κι ἀπό τά χέρια, ἐνῶ ἔβαλαν τά πόδια του σ' ἓνα ξύλο, γιά νά τά ἀκινητοποιήσουν. "Υστερα, οἱ αἰμοχαρεῖς βασανιστές, πῆραν λεπτά καλάμια καί τά ἔχωσαν στά νύχια ἀπό τά δάχτυλα τοῦ μάρτυρα καί συνέχισαν νά τόν ὑβρίζουν, νά τόν χτυποῦν καί νά τόν φτύνουν, καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ἡμέρας. Παρ' ὅλα αὐτά ὁ Ἅγιος δέν ἔχασε τήν πίστη του στό Θεό, ἀλλά ἔλεγε:

- "Ἄδικα προσπαθεῖτε τύραννοι, νά μέ κάνετε μουσουλμάνο. Ἐγώ Χριστιανός εἶμαι καί Χριστιανός θά πεθάνω! Χαρά καί τιμή μου εἶναι πού ὑποφέρω γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ μου!

Τότε, ὁ ἄρχοντας διέταξε νά τόν κρεμάσουν μέ σκοινί ἀπό τόν λαιμό, γιά νά τόν πνίξουν. Στό δρόμο ὅμως, λίγο πρὶν φτάσουν στόν τόπο τῆς ἐκτέλεσης, ὁ μάρτυς δέν ἄντεξε ἀπό τά φρικτά μαρτύρια καί παρέδωσε τό πνεῦμα του στόν Θεό. Ἦταν τότε Αὐγούστος τοῦ 1794. Ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ νεομάρτυς, ὁμολόγησε μέ θάρρος τή χριστιανική πίστη καί δέν ἀρνήθηκε τό Χριστό γιά νά γλυτώσει ἀπό τά βάσανα. Γι' αὐτό καί ἀξιώθηκε νά βρῆσκει μαζί μέ ὄλους τούς ἄλλους μάρτυρες καί ὁμολογητές, ἀπολαμβάνοντας τήν Οὐράνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ μνήμη του τιμᾶται ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, στίς 8 Αὐγούστου.

A lit candle in a blue holder, a quill pen, and a string of prayer beads on a parchment scroll.

Ἀπολυτίκιο

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

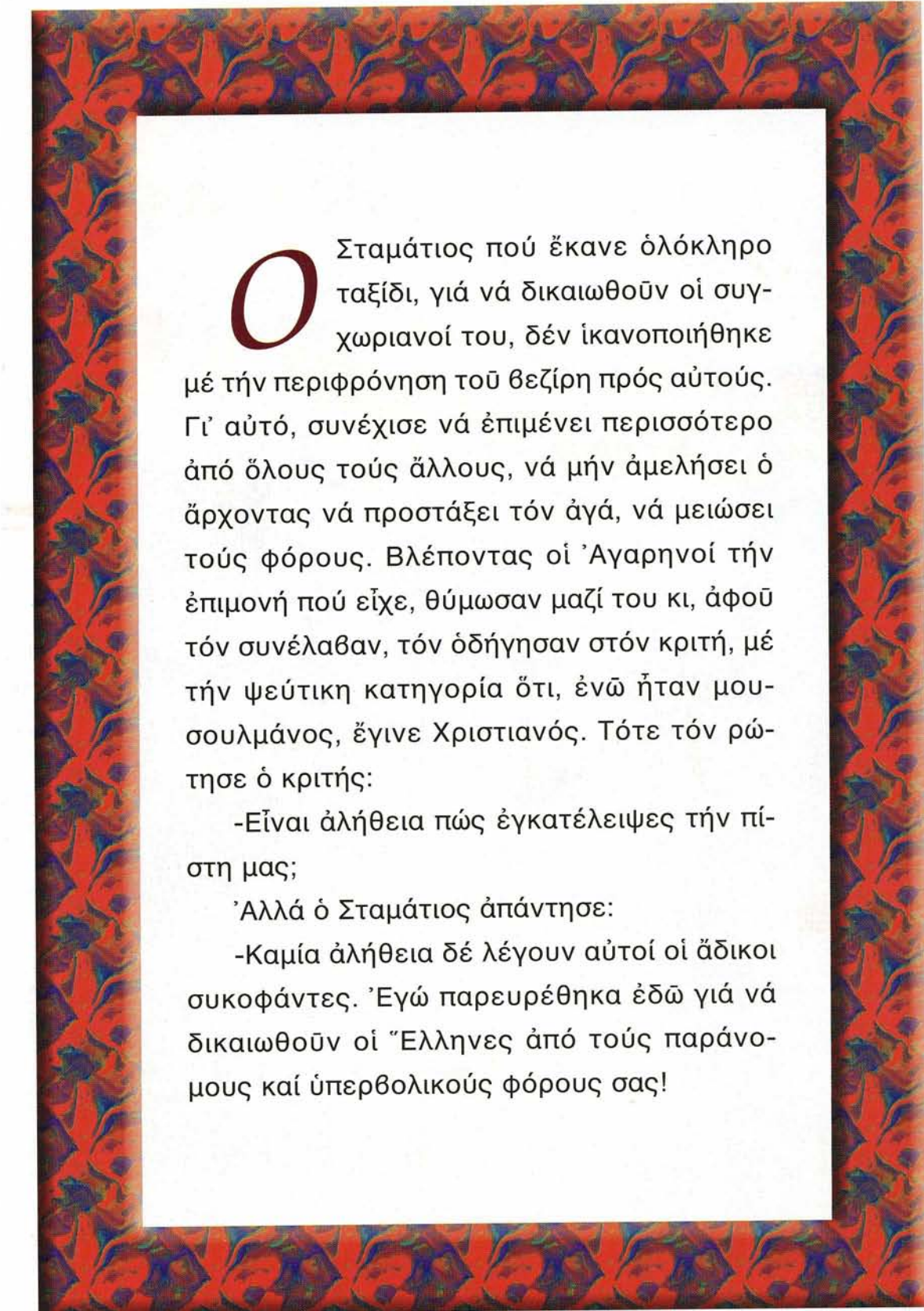
Ἁγίου Γεωργίου τόν γόνον, Μαγνησίας τό
καύχημα καί Νεομαρτύρων τό κλέος, Σταμάτιον
τιμήσωμεν πιστοί, ἐν ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματι-
καῖς, τήν μνήμην ἐκτελοῦντες, τήν αὐτοῦ, ἵνα λά-
βωμεν πλουσίαν τήν ἀμοιβήν, παρά Θεοῦ κραυγά-
ζοντες· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, αἶνος τῷ
σέ μεγαλύναντι, κλέος τῷ σέ ἀναδείξαντι λαμπρῶς
τύπον τῆς ἀγιότητος.

Ἐ Γουριώτα

Ε. Γουριώτης

**Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ
Ο ΝΕΟΣ**

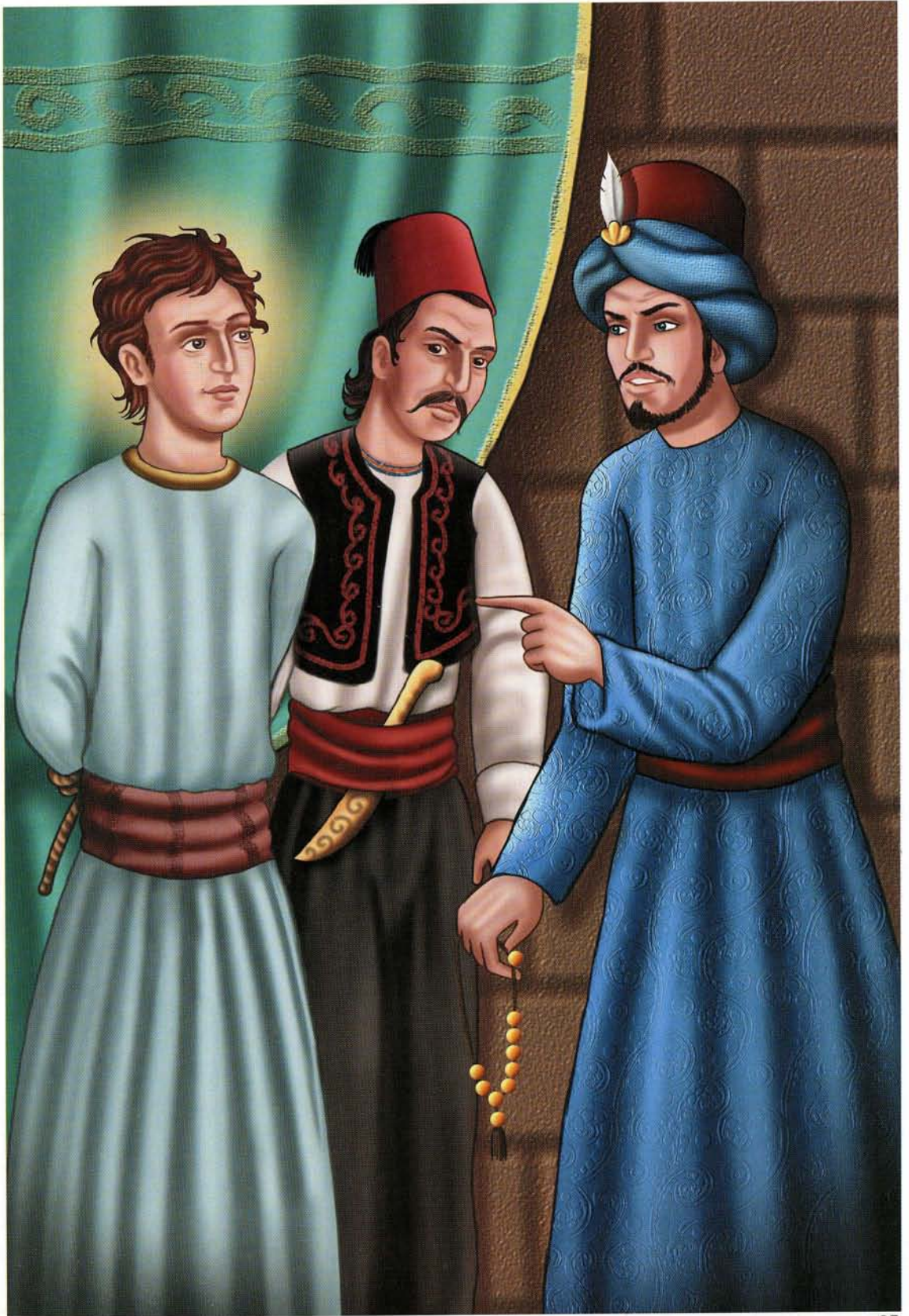

Ο Σταμάτιος πού ἔκανε ὀλόκληρο ταξίδι, γιά νά δικαιωθοῦν οἱ συγχωριανοί του, δέν ἱκανοποιήθηκε μέ τήν περιφρόνηση τοῦ βεζίρη πρὸς αὐτούς. Γι' αὐτό, συνέχισε νά ἐπιμένει περισσότερο ἀπό ὅλους τοὺς ἄλλους, νά μὴν ἀμελήσει ὁ ἄρχοντας νά προστάξει τόν ἀγά, νά μειώσει τοὺς φόρους. Βλέποντας οἱ Ἀγαρηνοὶ τήν ἐπιμονή πού εἶχε, θύμωσαν μαζί του κι, ἀφοῦ τόν συνέλαβαν, τόν ὀδήγησαν στὸν κριτὴ, μέ τήν ψεύτικη κατηγορία ὅτι, ἐνῶ ἦταν μουσουλμάνος, ἔγινε Χριστιανός. Τότε τόν ρώτησε ὁ κριτής:

-Εἶναι ἀλήθεια πὼς ἐγκατέλειψες τήν πίστη μας;

Ἄλλὰ ὁ Σταμάτιος ἀπάντησε:

-Καμία ἀλήθεια δὲ λέγουν αὐτοὶ οἱ ἄδικοι συκοφάντες. Ἐγὼ παρευρέθηκα ἐδῶ γιά νά δικαιωθοῦν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς παράνομους καὶ ὑπερβολικοὺς φόρους σας!

Οκριτής, βρήκε τότε τήν εὐκαιρία καί εἶπε:

-Κι ἂν δέν ἦσουν μωαμεθανός, μπορεῖς νά γίνεις τώρα, ἔτσι ὥστε νά γλιτώσεις τούς φόρους πού πληρώνουν οἱ Χριστιανοί.

“Ὁμως ὁ Ἅγιος ὁμολόγησε γενναῖα:

-Ποτέ δέ θά ἀλλάξω τήν πίστη μου, μά καλύτερα νά πεθάνω Χριστιανός παρά νά ζῶ στά πρόσκαιρα πλούτη, ὅπως ἐσεῖς! Γιατί μόνο στόν Χριστό μπορεῖς νά βρεῖς τήν αἰώνια ζωή καί τόν ἀληθινό πλοῦτο!

Τότε ὁ κριτής ἔστειλε τόν Ἅγιο στόν βεζίρη, γιά νά τόν τιμωρήσει γιά τό τόλμημά του. Ἐκεῖνος τόν ἔκλεισε στή φυλακή καί πρόσταξε τούς στρατιῶτες του, κάθε μέρα νά τόν χτυποῦν καί νά τόν βασανίζουν ἀλύπητα, μέχρι νά ζητήσῃ νά γίνει μωαμεθανός. “Ὁμως, ὁ Ἅγιος ὑπέφερε τούς ἀβάστακτους πόνους γιά πολλά ἡμερόνυχτα, χωρίς ν’ ἄρνηθεῖ τόν Χριστό, γι’ αὐτό καί ὁ βεζίρης πρόσταξε νά τοῦ κόψουν τό κεφάλι. “Ἐτσι, ὁ Ἅγιος Σταμάτιος ὁ νεομάρτυς, τό ἔτος 1680, ἀξιώθηκε νά λάβῃ τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου, μπροστά ἀπό τό βεζιρικό μέγαρο, ἀπέναντι ἀπό τό ναό τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, κάθε χρόνο στίς 16 Αὐγούστου.

